

Образе́нїе схсто́ло въ тоба: когда кръвь та на живо-
 тны те пролиба́ема прибóжда всѣкиго въ оумиле́нїе;
 то колкѡ посвѣче кръвь та пречиста на сына Бóжія
 може да оумилостиби небеснаго отца, прогнѣваннаго
 ѿ нашыте грѣховѣ! и когда кръвь та на животны те
 може да чисти плотската нечистота: то колмъ паче
 може кръвь та пречиста на Иисуса Христà да ѿмълъ
 грѣховете душевныте нашы скверны! Теба є и раз-
 суждението Павлово, въ посланіе то (къ Евр: ۸. И Г.)
 гдѣто междъ дрѹгыте дума, “Сѣнь во ѹмълъ законъ
 грѣховиихъ блгъз, не съмълъ образъ вешей... никогдá-
 же можетъ приступающиихъ совершити.,, И зычески
 те жертви могли бы да имълъ своѧта по-
 винность предъ Бóга, и искали истинн-атъ пажть, за-
 да са ѿправдлълъ предъ Него. “А що то са ѿноса до
 ѿбрѣды те, или до същенните 18дѣйски церомонии,
 тіа невидимы предъразбали невидимыте дѣйствія
 на ѿнаглъска благодать. “Агнецъ атъ пасхаленъ
 выілъ знакъ на пречистаго Агнца Иисуса Христà, кого
 то ніи съ вѣра са причаща вами. Жданата смѣлъ въ
 прѣстїи та выла образъ на Спаситела, вѣща на
 крестъ атъ, и исцѣляюща ѿ грѣховныте оугрозенїя
 дніа, кой то съ вѣра на Него поглѣдлъ. Така и за
 прѣча требва да разсуждлъвами. Изъ това всѣки ви-
 ди, чи днія жертви и ѿбрѣди не сѫ могли да имълъ
 дѣйствїе, ѿсвѣнъ до прїеѣствїе то Спасителево, ѿ кое
 то получили ѿе то исполненїе. Точиъ така разсъ-